

Rolnummer 855
Arrest nr. 13/96 van 5 maart 1996

A R R E S T

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 23 december 1994 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1995, meer bepaald begrotingsnummer 13, afdeling 56, programma 1, rubrieken 7° en 8°, ingesteld door de v.z.w. Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters L.P. Suetens, H. Boel, L. François, P. Martens, J. Delruelle, G. De Baets, E. Cerexhe, H. Coremans, A. Arts en R. Henneuse, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van het beroep

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 20 juni 1995 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 21 juni 1995, is beroep tot vernietiging ingesteld van begrotingsnummer 13, afdeling 56, programma 1, rubrieken 7° en 8°, van de wet van 23 december 1994 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1995, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 16 januari 1995, door de v.z.w. Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie, met zetel te 1030 Brussel, Emile Zolalaan 62, bus 9.

II. De rechtspleging

Bij beschikking van 21 juni 1995 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van het beroep is kennisgegeven overeenkomstig artikel 76 van de organieke wet bij op 28 juni 1995 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 8 juli 1995.

De Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel, heeft bij op 11 augustus 1995 ter post aangetekende brief een memorie ingediend.

Van die memorie is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 5 september 1995 ter post aangetekende brief.

De verzoekende partij heeft bij op 29 september 1995 ter post aangetekende brief een memorie van antwoord ingediend.

Bij beschikking van 7 november 1995 heeft voorzitter L. De Grève de zaak voorgelegd aan het Hof in voltallige zitting.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 28 november 1995.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 8 november 1995 ter post aangetekende brieven.

Bij beschikking van 28 november 1995 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 20 juni 1996.

Op de openbare terechtzitting van 28 november 1995 :

- zijn verschenen :
 - . Mr. H. Bataille, *loco* Mr. D. Lindemans, advocaten bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partij;
 - . Mr. T. Balthazar, advocaat bij de balie te Gent, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers H. Boel en E. Cerexhe verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. Onderwerp van de bestreden bepalingen

De bestreden bepalingen maken deel uit van programma 56/1 van begrotingsnummer 13 van de wet van 23 december 1994 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1995. Zij luiden als volgt :

« PROGRAMMA 56/1 - ALGEMENE ADMINISTRATIEVE POLITIE - OPLEIDING, PREVENTIE EN UITRUSTING

(...)

7° Toelage aan de ' Koninklijke Federatie van commissaris sen en adjunct-commissarissen van politie van België V.Z.W. ' voor de onkosten gemaakt naar aanleiding van haar aansluiting bij de ' Fédération internationale des Fonctionnaires supérieurs de police ';

8° Toelage aan de commissie ' Public Relations ' van de gemeentepolitie, teneinde de betrekkingen tussen de gemeentepolitie en de gemeenschap te bevorderen en als tussenkomst van de Staat in de door de commissie gemaakte kosten naar aanleiding van manifestaties met nationaal karakter;

(...) ».

IV. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van de feiten

Verzoekschrift

A.1.1. De verzoekende partij, het Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie, is een vereniging zonder winstoogmerk met als doel « door syndikale werking, de bescherming, de ontwikkeling, de vervolmaking en de vooruitgang van de beroepsbelangen en rechten van zijn leden » (artikel 3 van de statuten). Lid worden kunnen onder meer politieambtenaren alsook hulpagenten bij de gemeentepolitie, in actieve dienst, in ruste gesteld, in disponibiliteit gesteld of afgezet ingevolge een tuchtsanctie die nog geen kracht van gewijsde heeft (artikel 6, § 1, van de statuten). De in de bestreden bepalingen vermelde v.z.w. Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België heeft een gelijksoortig doel, doch enkel commissarissen en adjunct-commissarissen van politie kunnen er lid van zijn.

Op 12 maart 1993 informeerde de verzoekende partij bij de Minister van Binnenlandse Zaken om in aanmerking te komen voor subsidiering onder de begrotingspost 13.56.1, zoals opgenomen in de wet van 14 december 1992 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993. Op 1 juni 1993 antwoordde de minister dat de rechtstreekse subsidiëring van vakorganisaties niet behoort tot de doelstellingen van de begroting van de Algemene Rijkspolitie en dat niet in een begrotingsprogramma is voorzien waarin die subsidiëring zou kunnen worden ondergebracht. Op latere vragen met betrekking tot de ongelijke behandeling, gelet op de toelage aan de v.z.w. Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België, is niet geantwoord.

De bestreden wet bevestigt de ongelijke behandeling en versterkt ze nog door in rubriek 8° van programma 13.56.1 in een toelage aan de commissie « Public Relations » van de gemeentepolitie te voorzien; het betreft immers een commissie van dezelfde vereniging zonder winstoogmerk.

Memorie van de Ministerraad

A.1.2. In de op 12 maart 1993 aan de Minister van Binnenlandse Zaken gerichte brief, vroeg de verzoekende partij om een financiële toelage als tegemoetkoming in de werkings- en administratiekosten zonder dat met cijfers of stavingstukken werd aangetoond voor welke activiteit of welk onderdeel van de werking de tegemoetkoming precies werd gevraagd. Door de minister om advies gevraagd, vermeldde de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Algemene Rijkspolitie de volgende redenen waarom niet kon worden ingegaan op het verzoek: 1) programma 56/1 is niet bestemd voor de financiering van de algemene werking van een politievakbond; voor specifieke activiteiten zoals congressen, tentoonstellingen of sportmanifestaties zou eventueel een beroep kunnen worden gedaan op krediet 43.03; 2) het Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie kan niet worden beschouwd als vertegenwoordiger van het politiepersoneel als zodanig en ook niet van een categorie ervan, doch staat in concurrentie met andere vakbonden, zodat niet kan worden verantwoord waarom aan het Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie wel toelagen zouden worden toegekend en aan andere vakbonden niet; 3) het Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie is geen representatieve vakbond in de zin van de wet van 19 december 1974 en het toekennen van een toelage zou een impliciete erkenning van het belang van de vakbond kunnen inhouden. Mede op basis van dat advies deelde de minister mede niet op de vraag te kunnen ingaan. De verzoekende partij protesteerde tegen dat standpunt en verwees daartoe onder meer naar de subsidiering van de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België. Opnieuw door de minister om advies gevraagd, deelde de directeur-generaal van de Algemene Rijkspolitie mee dat hij na grondige studie van de argumenten van het Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie meende zijn eerder ingenomen standpunt te kunnen behouden. Wat de toelage aan de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België betreft, wees hij erop dat die toelage niets te maken heeft met de vakbondsactiviteiten van de federatie, maar zorgt voor een vertegenwoordiging van het Belgische politiewezen op internationaal vlak. De « Fédération internationale des fonctionnaires supérieurs de police » is geen internationale federatie van politievakbonden, maar een niet-gouvernementele studie-, advies- en contactorganisatie die het statuut heeft van raadgevende organisatie van de Economische en Sociale Raad van de

Verenigde Naties en van de Raad van Europa. In antwoord op die nota deelde de kabinetschef namens de minister mee dat hij kon instemmen met het door de Algemene Directie van de Algemene Rijkspolitie voorgestelde standpunt. Er werd aan toegevoegd dat vragen tot subsidiëring van initiatieven die voor iedereen openstaan en waarvan een vakbond organisator of mede-organisator zou zijn, geval per geval dienden te worden beoordeeld.

De Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België is inderdaad erkend als vakorganisatie overeenkomstig de wet van 19 december 1974; zij neemt onder de krachtens die wet erkende vakorganisaties echter een specifieke plaats in, omdat zij de enige organisatie is die zich uitsluitend richt tot alle politieambtenaren die behoren tot de categorie commissarissen en adjunct-commissarissen van de gemeentelijke politie en als dusdanig niet in concurrentie staat met andere erkende vakorganisaties. De Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België heeft voor de begrotingsjaren 1993 en 1994 geen en voor het begrotingsjaar 1995 nog geen aanvraag tot toelage ingediend als tegemoetkoming in de aansluitingskosten.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert is de commissie «Public Relations » van de gemeentepolitie geen commissie van de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België, maar een feitelijke vereniging opgericht door de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België, het Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie en het Nationaal Verbond der Landelijke Politiebedienden van België. De verzoekende partij bleef tot 1 maart 1990 die commissie ondersteunen en nam zelf de beslissing om de samenwerking met die commissie stop te zetten. Bij koninklijk besluit van 10 april 1995 werd aan de commissie voor 1995 een subsidie van 300.000 frank toegekend voor deelname aan een aantal manifestaties, mits overlegging van stavingstukken.

Memorie van antwoord

A.1.3. De Ministerraad houdt voor dat de vraag tot het verkrijgen van een financiële toelage door de verzoekende partij bij brief van 12 maart 1993 niet gestaafd was door cijfers of stavingstukken. Ter zake dient erop gewezen te worden dat de verzoekende partij in die brief vermeldde dat zo het verzoek om subsidiëring aan bepaalde vormvoorschriften onderworpen was of wanneer de minister bijkomende inlichtingen of documenten wenste, hij verzocht werd zulks mee te delen. Hierop kwam geen antwoord. Het is thans voor het eerst dat de verzoekende partij verneemt dat er geen ruimte is voor een algemene financiering van een politievakbond, maar wel voor de financiering voor een bijzondere activiteit of voor een onderdeel van de werking. Het is pas nu dat de verzoekende partij kennis krijgt van de interne verantwoordingsnota's van het bestuur. In die nota's wordt echter voor de weigering van de toekenning van een toelage niet verwezen naar het niet aangesloten zijn van de verzoekende partij bij een niet-gouvernementele organisatie, criterium dat in de memorie van de Ministerraad wordt aangehaald om het onderscheid in behandeling met de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België te verantwoorden.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Verzoekschrift

A.2.1. De verzoekende partij wordt door de bestreden bepalingen rechtstreeks en ongunstig geraakt. Zij zijn er immers de uitdrukking van dat de verzoekende partij niet in aanmerking komt voor een toelage voor haar activiteiten, die nochtans gelijklopend zijn met die bedoeld in de rubrieken 7° en 8° van de begrotingspost 13.56.1. Een vernietiging van de bestreden bepalingen dient de wetgever ertoe te brengen de subsidiëringssystemen in de begroting te herzien, meer bepaald wat betreft de subsidiëring van de activiteiten van de verzoekende partij. Bovendien zal een vernietiging ook meebrengen dat de verstoring in de mededinging tussen de diverse politievakverenigingen, veroorzaakt door de ongrondwettige subsidiëring, een einde neemt.

Memorie van de Ministerraad

A.2.2. Het beroep tot vernietiging is niet ontvankelijk aangezien het niet binnen de door de wet bepaalde termijn werd ingesteld. De bestreden wet doet niets meer dan in identieke bewoordingen bevestigen wat reeds was opgenomen in de wet van 14 december 1992, die werd bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 8 februari 1993. Ook de toelage aan de commissie «Public Relations » was reeds in die wet opgenomen. De

vermeende ongelijke behandeling is niet, althans niet enkel, het gevolg van de bestreden wet, doch van een wet van oudere datum waarvoor de termijn van zes maanden voor het instellen van een vernietigingsberoep verstreken is. Bij analogie moet toepassing worden gemaakt van het arrest van het Hof nr. 31/93 van 1 april 1993.

A.2.3. Het beroep is niet ontvankelijk, omdat de verzoekende partij niet doet blijken van het vereiste belang. Het verlenen van toelagen aan de commissie «Public Relations » van de gemeentepolitie beïnvloedt de mededinging tussen de diverse politievakverenigingen niet, omdat het gaat om een onafhankelijk orgaan waarvan de werking los staat van de vakbondswerking van zijn oprichters, tot wie de verzoekende partij zelf behoorde. Door aan de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België de mogelijkheid te verlenen om terugbetaling te vragen van de kosten verbonden aan de aansluiting bij de « Fédération internationale » kan de positie van de verzoekende partij evenmin ongunstig en zeker niet rechtstreeks worden geraakt om de eenvoudige reden dat de verzoekende partij geen lid kan worden van voornoemde internationale federatie.

Memorie van antwoord

A.2.4. De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid moet worden verworpen. Een begrotingswet geldt per definitie slechts voor één jaar. De wetgever dient derhalve elk jaar opnieuw de in de begroting op te nemen uitgaven te bepalen. Om die reden alleen reeds kan rehtens niet gesteld worden dat elke begrotingswet zonder meer een bevestiging of overname zou zijn van een vorige begrotingswet, zelfs niet voor begrotingsbepalingen die gelijk blijven aan in een vorige begrotingswet opgenomen bepalingen. Bovendien verhindert de omstandigheid dat de wetgever een vroegere bepaling overneemt, niet dat tegen de overgenomen bepaling een beroep zou kunnen worden ingesteld binnen zes maanden na de bekendmaking ervan. De wetgever heeft in een dergelijk geval zijn wil te kennen gegeven om in die aangelegenheid opnieuw wetgevend op te treden.

A.2.5. Het verweer van de Ministerraad betreffende het gemis aan belang moet worden verworpen. Het verweer hangt zo nauw samen met de grond van de zaak dat het bezwaarlijk als een exceptie voorafgaand aan de grond van de zaak kan worden behandeld. Bovendien heeft het Hof bij herhaling in subsidiëringsaangelegenheden beslist dat een verzoeker belang heeft bij een vordering tot vernietiging indien als gevolg van de vernietiging een kans bestaat dat een andere regeling inzake subsidiëring voor hem of voor de groep waartoe hij behoort, wordt uitgewerkt.

Ten gronde

Verzoekschrift

A.3.1. De verzoekende partij voert een enig middel aan, afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

A.3.2. De verzoekende partij is net als de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België een erkende vakorganisatie, zij is sinds 1992 lid van de « Union internationale des syndicats de police » een organisatie die dezelfde doelstellingen heeft als de « Fédération internationale des fonctionnaires supérieurs de police », doch openstaat voor alle graden en rangen, en zij beschikt over een dienst voor public relations die zich nationaal met diverse activiteiten, waaronder het promoten van de gemeentelijke politie, bezighoudt. Zij beschikt ook over een nationaal georganiseerde commissie die de belangen behartigt van de vrouw en haar problemen in de politiedienst en die aangesloten is bij het « European Network for Policewomen ». Het enige objectieve onderscheid tussen beide verenigingen, namelijk dat het lidmaatschap van de verzoekende partij niet is beperkt tot het hogere politiepersoneel, zoals bij haar concurrent, is niet relevant voor een onderscheid in subsidiëring van activiteiten.

Memorie van de Ministerraad

A.3.3. De toekenning van een toelage aan de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België voor de onkosten gemaakt naar aanleiding van haar aansluiting bij de « Fédération internationale » en niet aan een politievakbond, zoals de verzoekende partij, is gebaseerd op een

onderscheid dat zowel objectief als redelijk verantwoord is. Het onderscheid is objectief omdat de toelage duidelijk beperkt is tot een welbepaald doel en niet strekt tot subsidiering van de algemene werking van de begunstigde federatie. De toelage wordt verstrekt aan de enige organisatie die commissarissen en adjunct-commissarissen van de gemeentelijke politie in hun geheel vertegenwoordigt en die zodoende kan worden onderscheiden van andere vakorganisaties en er niet mee in concurrentie staat. Het onderscheid is redelijk verantwoord, omdat het ertoe strekt België de mogelijkheid te bieden vertegenwoordigd te zijn in een organisatie die het statuut heeft van raadgevende organisatie van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties en van de Raad van Europa en het kan verantwoord zijn om aan een dergelijke internationale vertegenwoordiging de voorkeur te verlenen boven de subsidiering van de algemene werking van een politievakbond.

A.3.4. De toekenning van een toelage aan de commissie « Public Relations » van de gemeentepolitie en niet aan een politievakbond, zoals de verzoekende partij, is gebaseerd op een onderscheid dat zowel objectief als redelijk verantwoord is. Het onderscheid is objectief omdat voormelde commissie een feitelijke vereniging is die zowel met betrekking tot haar samenstelling als tot haar werking en doel duidelijk onderscheiden is en kan blijven van een politievakbond en de toelage duidelijk beperkt is tot een welbepaald doel en derhalve niet, zoals een subsidie voor de algemene werking van een vakorganisatie, zou kunnen worden gebruikt voor een door die organisatie discretionair te kiezen onderdeel van haar werking. Het onderscheid is redelijk verantwoord omdat de wetgever ter bevordering van een goede werking van de politiediensten in het algemeen, het financieel steunen van een commissie « Public Relations » ter bevordering van de betrekkingen tussen de gemeentepolitie en de gemeenschap en ter dekking van de kosten verbonden aan de aanwezigheid van een delegatie op nationale manifestaties, kan verkiezen boven de rechtstreekse subsidiëring van de algemene werking van een politievakbond.

Memorie van antwoord

A.3.5. De Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België vertegenwoordigt de commissarissen en adjunct-commissarissen van gemeentelijke politie geenszins in hun geheel en zij is beslist niet de enige die dat segment van het politiepersoneel vertegenwoordigt. De verzoekende partij is de vakbond die het meeste politiepersoneel als leden heeft en zij vertegenwoordigt bovendien alle categorieën van politiepersoneel. Het argument dat de verzoekende partij in concurrentie staat met andere vakbonden is geen criterium dat van die aard kan zijn dat het de toekenning van een toelage al dan niet kan verantwoorden. Het argument is ook feitelijk onjuist nu de verzoekende partij niet echt in concurrentie staat met andere vakbonden, aangezien geen enkele andere vakbond louter en alleen specifieke politiebelangen behartigt. Mocht het criterium « in concurrentie staan met andere vakbonden » toch worden aangehouden, dan geldt het natuurlijk ook voor de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België. De verzoekende partij begrijpt niet waarom een financiële toelage wel kan worden toegekend aan een vakbond die slechts een deel van het politiepersoneel vertegenwoordigt en niet aan een vakbond die het gehele politiepersoneel vertegenwoordigt. Beide organisaties zijn overigens, hoewel erkend, geen representatieve organisaties in de zin van de wet van 19 december 1974.

Het argument van het lidmaatschap van een welbepaalde niet-gouvernementele organisatie duikt voor het eerst op in de memorie van de Ministerraad en kan niet worden aanvaard omdat het toegepaste criterium om al dan niet te subsidiëren niet beantwoordt aan de eis van algemeenheid en onpersoonlijkheid. Het criterium is niet relevant om het doel van de subsidiëring binnen programma 56/1 te bereiken, namelijk de opleiding, preventie en uitrusting van de algemene administratieve politie te verbeteren.

A.3.6. De commissie « Public Relations » verenigt thans vertegenwoordigers van de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België en van het Nationaal Verbond der Landelijke Politiebedienden van België. Zij staat derhalve helemaal niet in voor public relations ten bate van het gehele politiepersoneel, maar van kleine groepen binnen de gemeentepolitie. Het criterium om aan die vereniging zonder rechtspersoonlijkheid een toelage toe te kennen wordt door de Ministerraad niet vermeld, zodat evenmin wordt verklaard waarom de verzoekende partij voor deelname aan dezelfde of gelijksoortige manifestaties geen toelage zou kunnen ontvangen. Er valt immers niet in te zien hoe die feitelijke vereniging van twee vakbonden van gemeentepolitie « zowel met betrekking tot haar samenstelling, werking als doel duidelijk onderscheiden is en blijvend kan worden van een politievakbond » en waarom de verzoekende partij aan die manifestaties niet zou kunnen deelnemen in dezelfde context.

- B -

B.1.1. De Ministerraad betwist de ontvankelijkheid van het beroep omdat het niet binnen de bij de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof bepaalde termijn werd ingesteld. Identieke bepalingen waren reeds opgenomen in de wet van 14 december 1992, die werd bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 8 februari 1993; de vermeende ongelijke behandeling zou niet, althans niet enkel, het gevolg zijn van de bestreden wet, doch van een wet van oudere datum waarvoor de termijn van zes maanden voor het instellen van een vernietigingsberoep is verstreken.

B.1.2. Met toepassing van artikel 174 van de Grondwet worden de ontvangsten en uitgaven van de diensten van algemeen bestuur van de Staat voor elk begrotingsjaar vastgesteld en toegestaan bij jaarlijkse wetten.

Ten deze is het irrelevant dat de wet van 14 december 1992 bepalingen zou bevatten die identiek zijn aan die welke worden bestreden, vermits de in die wet vervatte regels slechts golden voor het begrotingsjaar 1993.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

B.2.1. De Ministerraad is tevens van oordeel dat de verzoekende partij niet doet blijken van het vereiste belang. Het verlenen van toelagen aan de commissie « Public Relations » van de gemeentepolitie beïnvloedt de mededinging tussen de diverse politievakverenigingen niet omdat de werking van die commissie zou losstaan van de syndicale vakbondswerking van haar oprichters. De verzoekende partij wordt evenmin rechtstreeks en ongunstig geraakt door de toelage aan de Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België omdat zij geen lid kan worden van de « Fédération internationale des fonctionnaires supérieurs de police ».

B.2.2. De bestreden bepalingen maken deel uit van een programma dat de algemene administratieve politie betreft en dat betrekking heeft op activiteiten van opleiding, preventie en uitrusting.

De verzoekende partij, de v.z.w. Nationaal Syndikaat van de Belgische Politie, heeft blijkens

artikel 3 van haar statuten tot doel « door syndikale werking, de bescherming, de ontwikkeling, de vervolmaking en de vooruitgang van de beroepsbelangen en rechten van zijn leden ». De vereniging bestaat onder meer uit effectieve leden, namelijk lokale of regionale verenigingen die een gelijksoortig doel nastreven, en aangesloten leden, die politieambtenaren en hulpagenten van de gemeentepolitie zijn (artikel 6).

In zoverre zij, binnen de grenzen van haar maatschappelijk doel, activiteiten vermag te organiseren welke vergelijkbaar zijn met door de bestreden bepalingen gesubsidieerde activiteiten, doet de verzoekende partij van het rechtens vereiste belang blijken om de vernietiging van die bepalingen te vorderen.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

Ten gronde

B.3.1. De verzoekende partij vordert de vernietiging van de rubrieken 7° en 8° vermeld in programma 56/1, opgenomen in artikel 2.13.3 van de wet van 23 december 1994 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1995.

Die rubrieken zijn :

« 7° Toelage aan de ' Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België V.Z.W. ' voor de onkosten gemaakt naar aanleiding van haar aansluiting bij de ' Fédération internationale des Fonctionnaires supérieurs de police ' ;

8° Toelage aan de commissie ' Public Relations ' van de gemeentepolitie, teneinde de betrekkingen tussen de gemeentepolitie en de gemeenschap te bevorderen en als tussenkomst van de Staat in de door de commissie gemaakte kosten naar aanleiding van manifestaties met nationaal karakter. »

B.3.2. Het door de verzoekende partij aangevoerde enige middel is in de volgende bewoordingen gesteld :

« *Enig middel*, genomen uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet,

doordat met de bestreden beslissing enerzijds onder rubriek 7° wordt voorzien in een begrotingspost voor een toelage aan de 'Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België V.Z.W.' voor de onkosten gemaakt naar aanleiding van haar aansluiting bij de 'Fédération internationale des Fonctionnaires supérieurs de police', en anderzijds onder 8° wordt voorzien in een toelage aan de commissie 'Public Relations' van de gemeentepolitie, teneinde de betrekkingen tussen de gemeentepolitie en de gemeenschap te bevorderen en als tussenkomst van de Staat in de door de commissie gemaakte kosten naar aanleiding van manifestaties met nationaal karakter,

en *doordat* niet wordt voorzien in een begrotingspost voor een gelijkaardige toelage aan anderen en minstens aan de verzoekster, voor gelijkaardige activiteiten en voor een gelijkaardige werking,

terwijl er voor dit onderscheid in behandeling tussen de verzoekster en de v.z.w. Koninklijke Federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België geen redelijk verantwoord criterium is, nu er geen redelijk verband bestaat tussen het aangewende middel nl. onderscheid in betoelaging, en het doel van de betoelaging, nl. het tegemoet komen in enerzijds uitgaven voor onkosten van een syndicale vereniging van politiepersoneel, gemaakt naar aanleiding van een aansluiting van zo'n vereniging bij een internationale federatie en van anderzijds uitgaven van zo'n vereniging ter bevordering van de betrekkingen tussen de gemeentepolitie en de gemeenschap of gemaakt naar aanleiding van manifestaties met nationaal karakter. »

B.3.3. Programma 56/1 - Algemene Administratieve Politie - voorziet in de mogelijkheid tot het uitbetalen van toelagen of financiële tegemoetkomingen voor activiteiten van opleiding, preventie en uitrusting.

Het programma is niet bestemd voor de financiering van de algemene werking van een politievakbond.

B.3.4. De bestreden bepalingen betreffen toelagen die, bij ontstentenis van een organieke wet, overeenkomstig artikel 12 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 17 juli 1991, in de algemene uitgavenbegroting het onderwerp van een speciale bepaling moeten zijn die de aard van de toelage preciseert.

B.3.5. Het komt de wetgever toe te beoordelen of en in welke mate het aangewezen is facultatieve toelagen te verstrekken aan bepaalde private initiatieven of organisaties die een maatschappelijk belang vertonen. Wanneer de wetgever dergelijke facultatieve toelagen toekent, dient hij terzelfdertijd rekening te houden met de kenmerken van de natuurlijke of rechtspersonen die ze zullen genieten en met de aard van de toelagen.

De wetgever zou evenwel de grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie schenden indien hij de begunstigde of de begunstigten van die subsidies op willekeurige wijze zou kiezen.

B.3.6. Uit de formulering van de bestreden begrotingsbepaling 56/1, 7°, blijkt en door de Ministerraad is bevestigd dat het krediet waarin wordt voorzien, een toelage betreft die, onder de voorwaarden die de Koning bepaalt, aan de v.z.w. Koninklijke federatie van commissarissen en adjunct-commissarissen van politie van België kan worden toegekend ter financiële ondersteuning van haar aansluiting bij de « Fédération internationale des fonctionnaires supérieurs de police ».

Die toelage beoogt niet de algemene werking te subsidiëren van de federatie die de toelage geniet. Zij is beperkt tot een welbepaalde doelstelling : België de mogelijkheid bieden vertegenwoordigd te zijn in de « Fédération internationale des fonctionnaires supérieurs de police », een studie-, advies- en contactorganisatie die het statuut heeft van raadgevende organisatie van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties en van de Raad van Europa.

B.3.7. Tussen de federatie die de betwiste toelage geniet en de andere vakverenigingen van politieagenten bestaat een objectief verschil : die federatie groepeerd enkel commissarissen en adjunct-commissarissen.

B.3.8. De keuze van die federatie als begunstigde van de betwiste toelage staat in verhouding tot het nagestreefde doel : de toelage moet haar de mogelijkheid bieden zich aan te sluiten bij een internationale organisatie die zelf alleen de hogere politieambtenaren groepeerd. Het is niet willekeurig om slechts aan de nationale federatie, die harerzijds ook de politieambtenaren groepeerd die tot de categorie van de hogere politieambtenaren behoren, middelen te verstrekken om van een dergelijke internationale federatie deel uit te maken.

B.3.9. Naar luid van de bestreden begrotingsbepaling 56/1, 8°, wordt voorzien in een krediet dat kan worden aangewend als een toelage aan de commissie « Public relations » van de gemeentepolitie « teneinde de betrekkingen tussen de gemeentepolitie en de gemeenschap te bevorderen en als tussenkomst van de Staat in de door de commissie gemaakte kosten naar aanleiding van manifestaties met nationaal karakter ».

Die toelage is evenmin bestemd voor de algemene financiering van een vakvereniging van politieambtenaren of van een activiteit welke die organisatie discretionair zou kiezen. Zij beoogt de doelstelling van die commissie te financieren, welke erin bestaat de relaties tussen de gemeentepolitie en de gemeenschap te verbeteren en de kosten te dekken die zij naar aanleiding van nationale manifestaties aangaat.

B.3.10. Tussen de commissie die de betwiste subsidie geniet en de vakverenigingen van politieambtenaren bestaat een objectief verschil : de commissie is niet zelf een vakvereniging; zij werd in het leven geroepen door verscheidene vakverenigingen - waarvan de verzoekende partij oorspronkelijk deel uitmaakte -, is onafhankelijk van laatstgenoemde verenigingen en streeft een specifieke doelstelling van public relations na.

B.3.11. Het is niet kennelijk onredelijk aan een dergelijke commissie een toelage voor te behouden waarvan de specifieke doelstelling samenvalt met die waarvan die commissie zich de verwezenlijking tot taak heeft gesteld.

B.3.12. Het blijkt niet dat de wetgever, door de betwiste toelagen toe te kennen, willekeurig zou zijn opgetreden.

Het middel is niet gegrond.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 5 maart 1996.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

L. De Grève